

ת"פ 29759/01/14 - מדינת ישראל נגד מיקאל סילה (עציר) 1489237

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תאריך: 3.7.2014

ת"פ 29759-01-14 מדינת ישראל נ' סילה(עציר)
בפני כב' השופטת יהודית אמסטרדם

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד זנה אווקה

המאשימה

נגד

מיקאל סילה (עציר) 1489237
ע"י ב"כ עו"ד איתי בן נון

הנאשם

הכרעת דין

א. פתח דבר

1. כתב האישום מייחס לנאשם חבלה בנסיבות מחמירות- עבירה לפי סעיף 333 + 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז- 1977 (להלן: "**חוק העונשין**")
2. מעובדות כתב האישום עולה כי הנאשם נתין זר מאריתראה, עובד מזה כשנתיים במטבח במסעדה ברחוב לילינבלום בתל אביב (להלן: "**המסעדה**").
3. עפ"י הנתען בכתב האישום בתאריך 6.1.2014, התגלע סכסוך בין מוהד אנני בן קאדרה - שף המסעדה (להלן: "**המתלונן**") ובין הנאשם, וזאת על רקע מערכת יחסים עכורה.

במהלך הסכסוך ביקר המתלונן את עבודתו של הנאשם במטבח, ולאחר שהמתלונן הטיח דברי ביקורת על מקצועיותו של הנאשם בעבודתו במטבח, יצא הנאשם מהמסעדה לעשן סיגריה ולהירגע. המתלונן יצא אחריו והורה לו לשוב ולהמשיך בעבודתו. מששב הנאשם לעבודתו, נכנס אחריו המתלונן למטבח, והמשיך להשמיע דברי ביקורת. בשלב זה, אחז הנאשם בסכין שהייתה מונחת בקרבתו, הסתיר אותה מפני המתלונן. אחר כך עפ"י הנתען, החלו הנאשם והמתלונן להתקוטט. בטרם הקטטה דקר הנאשם את המתלונן דקירה אחת בסכין המטבח שהחזיק בידו בדופן בית החזה הימני.

כתוצאה מהדקירה גרם הנאשם למתלונן להמטומה גדולה בשריר הפקטורליס הימני עם מוקד דימום פעיל בתוכה, ולצרציה ריאתית באונה ימנית עליונה.

ב.

גדר המחלוקת

4. הצדדים אינם חולקים על כך שלאחר עימותים קודמים בין המתלונן והנאשם, ובכלל זה ביום נשוא כתב האישום, נטל הנאשם סכין באמצעותה דקר את המתלונן בקטטה שפרצה ביניהם, וגרם לו את החבלה המפורטת בכתב האישום.

אין אף מחלוקת כי, "**המתלונן הוא לא איש קל מבחינת עבודה**". כפי שהבהיר ב"כ הנאשם בסיכומיו.

עיקר המחלוקת בין הצדדים, היא האם עסקינן ב"**חבלה חמורה**" או ב"**פציעה**" כמשמען בחוק העונשין.

ב"כ הנאשם עתר לבית המשפט להכריע ולקבוע מימצאים גם באשר להשתלשלות האירועים שקדמה לדקירה, וזאת נוכח חשיבות הדברים לשלב הטיעונים לעונש.

ב"כ הצדדים הגישו לביהמ"ש מוצגים מוסכמים.

ג.

התשתית הראייתית עליה מתבססת התביעה:

5. **המתלונן** תיאר בהודעותיו (**ת/7, ת/8**) כי הוא התעמת עם הנאשם בעקבות כשלים בעבודתו של

האחרון, בהם איחורים, סירוב לקבל מרות, ואיכות בישול נמוכה. ביום האירוע הנאשם דרש לצאת לעשן על אף שנדרשה הגשת מנות באופן מידי, ומשנענה בשלילה, הטיח את ראשו בכעס רב בדלת המטבח. המתלונן הביע את כעסו, אך לטענתו, הוא לא קלל את הנאשם. המתלונן שמע את אחד העובדים צועק וחש מכה בכתפו. בתחילה, הוא לא הבין כלל שנדקר, ורק כשראה כתם דם ופתח את חולצתו הבחין ב"**שפריץ של דם**". הוא נסוג לאחור, הנאשם התקדם לעברו כשהוא אוחז בסכין, אלא שעובד אחר (פילמן בהטה) מנע מהנאשם להמשיך ולהתקדם.

6. מהתיק הרפואי של המתלונן (**ת/29**) עולה כי עם הגיעו לבית החולים נמצא אצל המתלונן "**בבדיקתו**

פצע דקירה אנפרקלויקילארי בחזה מימין עם המטומה תת עורית, כניסת אוויר מופחתת מימין... בבדיקת CT מודגמת המטומה גדולה בדופן בית חזה ימני עיקרה אחורית לשריר הפקטורליס הגדול מכילה בועות אוויר. מודגמים מוקדים היפרדנסים בתוכה מתאימים מוקדי דם פעיל... מודגם תפליט פליאורלי בינוני דמי עם חזה אוויר מזערי ימין... נראית לצרציה פסית באונה ימנית עליונה, כנראה פגיעה חודרת... שינויים אטלקטיים נרחבים והצללות אלבאולאריות באונה ימנית תחתונה, יתכן קונטוזיות ראייתיות... במיין הוכנס נקז חזה: פריצת אוויר עם דם בכמות של 300 סמ"ק...המופנאומטרקס גדול...".

בנוסף, במהלך האישפוז ירדה רמת ההמוגלובין בדמו ל-8.5. והוא שהה שבוע בבית החולים. ממזכר משטרתי שנערך ביום האירוע (**ת/17**) עולה שהמתלונן הובא לחדר טראומה, ומיד הורדם, ומצבו הוגדר "**בינוני**".

7. מהודעות נוספות שנגבו מעובדים אחרים במסעדה, כמו גם מסרט מצלמת האבטחה שהיא ללא קול

(**ת/30**) עולה כי הסרט אינו מתעד את כל האינטראקציה שהייתה בין הנאשם והמתלונן, ובעיקר את חילופי הדברים ביניהם.

ביחד ע"י זאת, ניתן ללמוד ממנו על פער הזמנים הקצר שבין נטילת הסכין לבין הדקירה, כשנייה לאחר מכן, וכן ניתן לראות בו ניסיונות חוזרים של הנאשם להמשיך וללכת בעקבות המתלונן עם הסכין בידו, לאחר הדקירה.

8. פילמון בהטה המשמש שוטף כלים באותה במסעדה, מסר בהודעותיו (ת/9, ת/10) כי המתלונן **"באופן קבוע רב עם העובדים"**, נהג לקללם ולהביע ביטויים מזלזלים כלפי מוצאם האריתראי. כמו-כן הוא דרש מהם לעבוד שעות ארוכות בלא תשלום שעות נוספות, ואיים להפחית בשכרם אם יסרבו.

ביום האירוע פנה המתלונן לנאשם ואמר לו שהאורז והבורגול לא בושלו כראוי. הנאשם התנצל, ואז החל המתלונן לצעוק עליו, ואמר לו **"ימגעיל, אני אהרוג אתכם אתם כמו האצבע שלי"**. הנאשם התנצל פעם נוספת ויצא מהמטבח בכוונה לעשן ולהירגע. המתלונן צעק עליו שיחזור, והנאשם נענה לו. עם שובו, ניסה המתלונן לתקוף את הנאשם, בכך שהלך לכיוונו במהירות ואחז בצווארו במטרה לדחפו. בתגובה, הנאשם **"...ישר תפס את הסכין ודקר את האני בחלק גוף עליו"**. במטרה להפריד בין הניצים סטר פילמון לנאשם. המתלונן אחז במטאטא, ובתגובה להצעתו של פילמון שיתקשר למשטרה, אמר שיהרוג את הנאשם. הנאשם פנה למתלונן כשהסכין בידו, ופילמון דחף אותו לכיוון מדיח הכלים, ודרש ממנו לעזוב. או-אז לקח פילמון את הטלפון הסלולארי של המלצרית והתקשר למשטרה.

9. דוד אדא, בעלי המסעדה מסר בהודעותיו (ת/11, ת/12) שהמתלונן ידוע כשף "פרפקציוניסט", החרד למוניטין שלו ומבקש לרצות את לקוחותיו גם אם הדבר כרוך בהפעלת לחץ על העובדים באמצעות צעקות. בעבר המתלונן כבר התקוטט עם אחד העובדים.

לטענת המתלונן, הנאשם הוא עקשן ואינו מפנים ביקורת. הוא אמנם מבטא מילולית התנצלות, אך **"צוחק בפנים"**. ברם, הלה, ככל הידוע, לא היה מעורב בקטטות נוספות.

בעל המסעדה היה בקדמת המסעדה בזמן הדקירה, ולא היה עד ראיה לאירוע. לאחר הדקירה פנה אליו המתלונן, שדמו הכתים את בגדיו ואת רצפת המטבח, וביקש שיתקשר למשטרה. הנאשם לא ניסה לברוח, אלא נשאר במקום והיה **"מבולבל"**.

10. ברק שיקר משמש טבח במסעדה, הלה אמר בהודעתו (ת/13) כי המתלונן **"תמיד מחפש לריב"** וכי **"איתי הוא בסדר, אבל עם העובדים האחרים הוא לא סופר שאנחנו אנשים, אפילו אותי הוא לא סופר"**. בעבר המתלונן כבר איים ונהג בתוקפנות כלפי עובדים אחרים, וקילל אותם בלשון בוטה: **"ימגעיל, מסריח, ינרקומן לפח הזבל היה קורא 'אריתראה', היה קורא לנו כושים. לכולם היה קורא סומסום. ככה היה קורא לאריתראים"**.

עובד אחר בשם אילן סירב והמשיך לעבוד עקב הקללות, והמתלונן עקב אחריו, והמשיך לקללו, ולאחר שאילן הביע מורת רוחו על היחס האמור בפני דוד התנפל עליו המתלונן, קיללו, דחף אותו באולם המסעדה, והחל לחנקו. כתוצאה מהמעשים, אילן דימם, ולטענת הנאשם, הוא היה עד לאירועים הללו.

11. הנאשם נעצר במסעדה ביום האירוע בשעה 13:45 ביום האירוע (ת/6).

בתגובתו הראשונית אמר "אני מצטער, לא יודע למה עשיתי את זה".

בחקירתו הראשונה, בשעות הערב, הוא ביקש להתייעץ עם עורך דין, ומבוקשו ניתן לו. לאחר ההתייעצות, הוא נחקר בשעה 23:11 (ת/5), ותיאר את אירועי היום. לדבריו, אילן אמר היה לפתוח את המסעדה בשעה 8:00, אך עקב המריבה עם המתלונן במהלכה הוא הופל לרצפה ודימם מפיו הוא לא הגיע למסעדה ביום האירוע.

על מנת למנוע עימות עתידי עם המתלונן, התייצב הנאשם בשעה 8:30 במסעדה מקום בשעה 10:00 והחל בהכנות.

המתלונן הגיע בשעה 10:30 והביע כעס על הנאשם שהיה צריך להגיע לדעתו למסעדה כבר בשעה 8:00. לטענת הנאשם, איש לא ביקש זאת ממנו.

בשעה 12:00 נכנס המתלונן פעמיים למטבח והביע את מורת רוחו מאיכות הבישול. הנאשם הביע התנצלותו, אך המתלונן "דיבר איתי כמו אני לא יודע, כמו אני חמור או אני בן-אדם, אני לא יודע, אומר לי 'אני אשבור לך עצמות אתה זה אין לך ראש, אתה צריך לבוא בזמן זה'". הנאשם יצא לעשן סיגריה, והמתלונן דרש ממנו לחזור פנימה. הנאשם הסביר לו שהוא עצבני וצריך להירגע, אך המתלונן רץ אליו, קירב את ראשו לראש הנאשם, והניף את ידו, והנאשם חשש שבכוונת המתלונן לממש את איומיו, על כן נטל סכין ששימשה לחיתוך ירקות. הוא הטיח ראשו בדלת בתסכול כיוון שחש שמבקרים אותו שלא בצדק, והמשיך ללכת אחר המתלונן כשהסכין בידו כיוון "שלא הייתי שפוי באותו רגע, היה בי רק כעס... השטן מכניס אותך לכזה דבר. אתה עושה משהו שלא חשבת שתעשה...".

12. בעדותו בית המשפט טען, שהוא התפטר מהעבודה במסעדה כחודשיים לפני האירוע, כיוון שלא יכול היה להסתדר עם המתלונן, אך נאלץ לשוב לעבודה על אף ששכרו לא שולם במלואו. המתלונן תקף אותו כשבוע לפני כן. ביום האירוע, הוא הגיע לעבודה בסביבות השעה 9:15, לאחר שפילמון התקשר אליו וביקש שיבוא. הוא עבד לבדו, ולכן לא הספיק לסיים את כל המטלות. המתלונן הגיע רק בשעה 11:00 ובמקום לסייע לו להשלים את ההכנות, הוא בחר להתעמר בו. לגבי רגע הדקירה הסביר: "כשהוא בא אליי לכיוון אליי עם כל הקללות והגידופים, אני המחשבה שלי שהוא בא להרוג אותי... [הסכין] הייתי מחזיק אותה ביד אבל מאחורי הגב שלי... בכל מקרה שיהיה לי מגננה אם יבוא לתקוף אותי. [הוא] דחף אותי. אני חושב שגם הביא לי בראש מכה... כשהוא החזיק אותי פה, פעמיים שלוש הדביק אותי, התקרב אליי, אז העברתי את הסכין מהיד לכיוון אליי... לפני שהוא הרביץ לי אני לא נגעת בו. ואז כשאני הלכתי לכיוון אליו, הוא בא אלי... הוא תפס אותי בשתי ידיו. הוא חסם אותי ותפס אותי בשתי ידיו. אני לא חשבתי שזה יגיע לכיוון שלו הסכין... היה מטאטא והרים מטאטא והלכתי, בגלל זה הלכתי אחריו...".

הנאשם התבקש להבהיר באיזה שלב הרים המתלונן את המטאטא, והשיב "כ[שהרבצתי לו, פילמון תפס אותו. אחרי זה הוא הלך להביא, תפס מטאטא. ואז באתי עוד פעם לכיוון אליו. זה מה שהיה".

ד. דין

13. ברקע האירוע התנהלותו של המתלונן הנוטה להפגנת זעם, מעשי אלימות, ושימוש בביטויים גזעניים עמוד 4

ומזלזלים כלפי עובדים הכפופים לו.

הן מדברי פילמון ומדברי הנאשם עולה שכך נהג גם ביום האירוע ותקף את הנאשם במלים קשות. בהמשך, מנע ממנו אפשרות להתרחק ולהירגע.

14. עיקר טענת ההגנה היא כי הנזק שגרם הנאשם אינו עולה כדי **"חבלה חמורה"**, כך שיש לקבוע שמדובר ב"**פגיעה**" בלבד. בהקשר האמור, נטען, כי המסמכים הרפואיים אינם מלמדים באופן חד משמעי שהסכין חדרה לריאתו של המתלונן, וניתן להסיק מהמסמכים הרפואיים רק חתך לאורך הריאה, ואין כל ראייה המלמדת שמדובר ב"**חבלה מסוכנת**" שעשויה הייתה לפגוע במתלונן לצמיתות.

15. סעיף 34 **כד לחוק העונשין** מגדיר **"חבלה חמורה"** כך:

"חבלה העולה כדי חבלה מסוכנת, או הפוגעת או עלולה לפגוע קשות או לתמיד בבריאות הנחבל או בנוחותו, או המגיעה כדי מום קבע או כדי פגיעת קבע או פגיעה קשה באחד האיברים, הקרומים או החושים החיצוניים או הפנימיים"

16. טיעוני ב"כ הנאשם מתעלמים מכך שבין חלופות ההגדרה, נמנות גם אפשרויות של חבלה **"העלולה לפגוע קשות.. בבריאות הנחבל"** ו"**פגיעה קשה באחד האיברים**". כמו כן, היא מתעלמת מכך שהמתלונן נזקק לטיפול רפואי אינטנסיבי בעקבות הדקירה.

בחינת המסמכים הרפואיים מעלה שבריאותו של המתלונן נוצרו בועות אוויר, ודרך נקז שהוכנס אליהן הוצאו 300 סמ"ק דם. פציעותיו הוגדרו כ"**לצרלציה פסית**" וכ"**המופנאומוטרקס** [חזה אוויר דם - י.א.] גדול...". דברים אלו מלמדים על כך שהסכין חדרה לריאה.

17. בפסיקת בית המשפט העליון נאמר כי **"החבלה, שביצע המשיב בגופו של המתלונן, היתה עלולה, בשים לב למקום הפגיעה, לסכן את חייו. אין זה חשוב, שהסכין, בה השמש המשיב כאמור, לא חדרה אל הריאה ושהמתלונן החלים מפצעו תוך זמן קצר. חשוב הוא, כי הדקירה הונחתה במקום פגיע, ושהיה כ"פשע" בינה לחבלה מסוכנת; שהמשיב לא יכול להבטיח מראש שמעשהו לא יסתיים בתוצאה קטלנית; ..."**. (ע"פ 255/68 מדינת ישראל נ אברהם בן משה, ניתן ב-8.9.69).

מכאן, שקל וחומר שפגיעה בה נחדרה הריאה, עולה כדי **"חבלה חמורה"**.

גם מפסיקת בתי המשפט המחוזיים ניתן ללמוד דברים דומים. כך, בת"פ 17212-11-12 **מדינת ישראל נ' קפלן** (פורסם במאגרים, 13.813) נמצאו **"חזה אוויר קטן מימין עם מעט דם פלאורלי..."** ו"**הוכנס נקז חזה עם יציאת 500 מ"ל דם"**. ביחס לדברים אלו קבע בית המשפט כי **"אין ספק מחומר הראיות ... כי למתלונן היו**

פצעי חתך ודקירות שהם "חבלה חמורה". כך, בת"פ 19164-01-13 מדינת ישראל נ' סידאוי (ניתן ב-29.7.13) נאמר כי "אובחן פצע דקירה בחזה שמאל. בצילום נצפה חזה אוויר משמאל שהצריך הכנסת נקז... סיכום האשפוז ת/75 מפרט את מהלך האבחון והטיפול שניתן לכרים בבית החולים ואין חולק כי הדברים מלמדים על חבלה חמורה כמשמעה בסעיף 34 כד' לחוק".

לאור כל המקובץ לעיל, גם בענייננו מדובר ב"חבלה חמורה" כמשמע מונח זה בחוק העונשין.

אשר על כן, אני מרשיעה את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ה' תמוז תשע"ד, 3 יולי 2014, במעמד הצדדים ובנוכחות המתורגמן לשפה הטיגרית מר פיצום אספה.

**יהודית אמסטרדם,
שופטת**